

[Annelise Gottfredsen]

andre planlove, og SF foreslår her nogle regler om ændringer. Om det er den rigtige og endelige måde, det skal gøres på, vil vi da gerne kigge på i udvalget, men som hovedregel er vi positivt indstillet over for dette forslag.

Lennart Larson (V):

I bemærkningerne til SFs lovforslag er der givet udtryk for, at der i lov om varmforsyning er tillagt energiministeren for stor magt. Det er en magt, som ministeren har taget, den er ikke tillagt ham, og netop det, SF lægger frem her, beviser, hvor farlige rammelove kan være, når de ikke tager hensyn til de begrænsninger, der er indlagt i lovgivningen. Under redegørelsesdebatten og talen om planlægning i formiddags har ministeren jo også vist, at han ikke har forstået de begrænsninger, han har fået pålagt.

Det er rigtigt, at Danmark er langt fremme. 750.000 lejlighedsenheder bliver i dag forsynet med kollektiv varme, og det har været et særkende ved indførelsen af denne, at hver eneste ejer er blevet spurgt, om han ville forsynes eller ej; han har fået forelagt de økonomiske konsekvenser, og resultatet har været en frivillig tilslutning. Sådan har man nærbestemmelse og demokrati.

Denne ret til at deltage i beslutningsprocessen blev allerede ved første behandling af forslaget om varmeplanlægning påpeget af venstres daværende ordfører, Karlskov Jensen, der understregede, at venstres tilslutning forudsatte en administration, der stemte overens med dansk tradition, og det, jeg her har nævnt, er dansk tradition; det er det, der er ved at blive brudt.

Under folketingets debat den 11. december 1980 udtrykte energiministeren, at varmforsyningslovgivningen skulle administreres smidigt, og i sin redegørelse har energiministeren – uanset at han modsiger sig selv – oplyst, at kun kommunerne kan pålægge forbrugerne tilslutnings- og bidragspligt til de kollektive varmforsyningsanlæg, underforstået, at man skal lytte til den lokale meningsdannelse, der er repræsenteret gennem kommunalbestyrelsen.

Hvis man i erkendelse af rigtigheden i SFs intentioner skal belyse planlægningsprocessen, starter denne med en kortlægning, og herefter kommer et oplæg til en delplan. Kortlægning er vel nok et dårligt oplægs-

grundlag, da der stort set kun er tale om en statistisk bearbejdelse af BBR-registerets oplysninger. Man kan bedst diskutere på grundlag af oplægget til varmeplan, idet man her bl.a. kan få belyst, hvilke energiforsyningsmuligheder der foreligger i de enkelte delområder i kommunen, og så kan befolkningen på basis heraf rådgive kommunalbestyrelsen vedrørende yderligere alternativer, påpege overflødige alternativer og meget andet.

Det bedste, man kan gøre, er at udsende oplægget til offentlig høring samtidig med videresendelse til amtskommuner og energistyrelsen. Ved offentlighedsperiodens udløb kan kommunalbestyrelsen ændre eller supplere sit oplæg ud fra den offentlige reaktion. Se, sådan skal det gøres. På denne måde tilgodeser man også befolkningen i de forskellige områder, hvor man er i fuld gang med at varmeplanlægge, også inden for naturgasområderne.

Som påpeget af SF er forholdene værst i overgangsområderne, hvor befolkningen ofte har haft en berettiget forventning om selvbestemmelse med hensyn til kraftvarmforsyning eller alternativ energi. Her har energiministeren vist, at han ikke har ret meget tilovers for den lokale medindflydelse. Man kan opfylde dette mål ved lovændring, og man kan opfylde det ved at ændre administrationen.

Med hensyn til SFs understregning af, at der skal lægges afgørende vægt på lokal medbestemmelse, har jeg bemærket, at SF herved forstår, at den lokale udnyttelse af forhåndenværende energikilder skal overlades til kommunalbestyrelsen, og venstre er enig i dette synspunkt. Hvis man lokalt kan udnytte varmekilder, der ellers ville gå tabt, på en samfundsmæssigt forsvarlig måde, må kommunalbestyrelsen uden tøven uden om det opbyggede bureaukrati træffe beslutninger herom.

Spørgsmålet om nødvendig lovgivning eller en administrativ løsning på problemet kan drøftes under udvalgsarbejdet. Afgørende er imidlertid, at vi kan få et bindende tilsagn fra regeringen om, at den vil administrere som også anført af SF.

Venstre er på baggrund af energiministerens hidtidige administration enig i, at regeringen må låses fast, før det er for sent.